

INLEIDING

Voor u ligt de twaalfde aflevering van de nieuwsbrief van de IGD.
Een bijbels aantal!

Omdat de Westfriese Ekklesia voor het eerst bij onze “plaatsen om te vieren” is opgenomen, geven wij daarover wat meer informatie.

De special over het neo-catechumenaat is vrijwel klaar en wordt eerdaags verzonden naar alle parochiebesturen in ons bisdom. Over het project in Sri Lanka, waar Hans Kuipers aan heeft meegewerkt en dat door de IGD mede wordt ondersteund, hoort u uitvoerig in de volgende nieuwsbrief. Ook is dan de opbrengst van de collectes bekend.

Een bericht over de laatste bisschoppensynode is ook nog opgenomen in dit nummer.

VAN ONZE VOORZITTER

Beste mensen,

Wat een heerlijke tijd toch de decembermaand, het Sint-Nikolaasfeest net achter de rug en zo zitten we gelijk midden in de advent. We kunnen ons afvragen waar we heen willen in de

advent, maar nog beter kunnen we ons afvragen waar we met onszelf heen willen.

Kerstmis staat namelijk voor de deur en dit feest moet ons niet overvallen. Als we wel worden overvallen door dit prachtige feest kan het gebeuren dat Kerstmis wel gevierd wordt maar toch aan ons voorbij gaat.

We moeten tijd maken voor Kerstmis, tijd voor ons zelf, voor elkaar, maar zeker voor het Kerstkind. Wanneer we dit vergeten vervalt Kerstmis tot een economisch, materialistisch feest, zonder enige diepgang.

We moeten ook ruimte maken voor Kerstmis, ruimte om dit feest te delen. Er zijn namelijk te veel kapers op de kust die zich Kerstmis willen toe eigenen.

Er zijn mensen die zich (handelend uit liefde) heer en meester willen maken van het Kerstkind, van de Christus. Ze zetten Jezus klem tussen aardse regels en wetten, leggen ons maar één opvatting voor en maken van een Lichtfeest een feest van slikken of stikken, dit vaak puur om eigen behoud. Andere denken de scepter te kunnen zwaaien in de stal en jagen zo vaak diegene naar buiten die de Liefde van het Kerstkind het hardst nodig hebben.

Ook zijn er die de herders maar één lied laten zingen, maar één lied, maar één melodie, één toonzetting en zeker geen Universeel lied waarmee iedereen mag meezingen.

Maar ook krijgen alle dieren vaak een onderbetekende rol toebedeeld, vaak alleen maar een rol ter opvulling van het geheel, en de wijsheid van de drie koningen wil maar al te graag behouden worden voor eigen belang.

U ziet er is nog al wat nodig om Kerstmis te laten slagen, er is nogal wat ruimte nodig om dat Licht in ons midden toe te laten. Een ieder van ons speelt in alle rollen mee in het Kerstverhaal, van ezel tot Kerstkind. Dan is iedereen gelijk, niemand voorname, geen belang groter dan een ander en heeft het Licht kans om in ons te groeien, te groeien in Vrede.

Zalig Kerstmis.

Peter Appel

“KOMT ALLEN TEZAMEN, JUBELEND VAN VREUGDE”

Op de platte stenen brug in Alkmaar naast de kerstbomenmarkt stonden ze weer te zingen: de mensen van het Leger des Heils, een paar blazers met de onmisbare tamboerijn en een stel zangers. Daartussen zong ook een meisje, een beetje verlegen en eenvoudig gekleed. Dichterbij gekomen zag ik haar gezicht en herkende daarin mijn moeder op een foto toen ze ongeveer 14 jaar oud moet zijn geweest.

Plotseling beleefde ik in gedachten het verhaal van mijn moeder opnieuw. Ze heeft het gedurende mijn jeugd in losse stukken verteld en het moet ongeveer als volgt zijn gegaan.

Vader was overleden en er moest brood op de plank komen. In de crisisjaren hadden haar broers een handeltje met kerstbomen opgezet. Dat ging helemaal niet verkeerd, maar wel met geleend geld. De tweede week van de advent hadden ze goed verkocht en van de opbrengst een voordelige partij van 100 bomen gekocht. De derde week was het guur en koud weer. De klanten bleven weg en degene die het geld voorgesloten had, wilde geld zien. De kinderen begonnen hem te knijpen, want ze hadden die vijftig gulden in hun handel gestopt en geen baar geld in kas. Intussen hielden de broers beurtelings de wacht 's nachts, omdat vreemden anders met hun handel aan de wandel zouden gaan. De jongste had zich ingebouwd met kerstbomen om zich tegen de koude wind te beschermen. Een petroleumlamp gaf licht en warmte om zijn verkleumde handen aan te warmen. Maar hij viel van vermoeidheid in slaap en moet zich omdraaiend de lamp omgestoten hebben. Paniek alom toen er brand uitbrak. De brandweer was snel ter plaatse en haar broertje kwam met de schrik vrij, maar het grootste deel van de bomen was door verbrande takken onverkoopbaar. Twee dagen voor Kerstmis moest al het huishoudgeld gebruikt worden om de schuld af te lossen. Het zou een schrale kerst worden, maar ze hadden elkaar nog.

Mijn moeder had op haar manier geholpen met de kerstbomen en regelmatig geluisterd naar het gezang van de heilssoldaten. Zij zag dat er soms pakketten uitgedeeld werden aan mensen

die meezongen. Er was voor haar één groot probleem. Ze waren thuis roomser dan de paus en haar moeder zou nog liever honger lijden dan een kerstpakket accepteren van heilssoldaten. Ten einde raad stapte zij op kerstavond als oudste van het gezin en met bonzend hart stiekem naar de zangers toe en vroeg of zij mee mocht zingen. Met de honger in haar lijf en tranen in de ogen heeft zij toen meegezongen. De heilssoldaten die heel goed van haar situatie op de hoogte waren, hebben haar na het zingen het grootste pakket meegegeven.

Tot grote verrassing van haar broers stond eerste kerstdag na de kerkdienst een feestelijke broodmaaltijd op tafel. Mijn moeder vertelde me, dat zij nooit tegen oma heeft durven zeggen hoe zij aan het pakket gekomen is. Soms is het beter niets te zeggen. Mijn moeder is sinds haar trouwen in 1941 nooit vergeten met Kerst een bijdrage in de pot van het Leger des Heils te stoppen of het door mij te laten doen. Na haar dood ben ik er mee door gegaan.

Iemand stootte tegen mij aan en ik schrok op uit mijn gedachten. Ik pakte mijn portemonnee en liep naar de pot die aan de driepoot hing om het tientje erin te stoppen. Een stokoude heilssoldaat die erbij stond, keek me aan en zei: "Bent u het weer meneer, bedankt voor het geven. Als ik u zie, denk ik aan uw moeder. Een moedig meisje was ze toen." Hij tikte tegen zijn pet en ik liep door naar de kaasmarkt, terwijl de heilssoldaten verder zongen.

SAMEN ZIJN SAMEN DOEN OP 15 OKTOBER

Op de website staat de nodige informatie over de Samen Zijn Samen Doen-dag. Voor de niet-internetters hierbij een greep uit de reacties op dit initiatief van de IGD. De teksten spreken voor zichzelf!

Een goed georganiseerde, leerzame en inspirerende dag, waarin samen zijn en samen vieren centraal stond. Daarbij werd alle ruimte geboden tot het uitwisselen van gedachten en ideeën. Kortom zeer geslaagd en verrijkend.

Vandaag, 15 oktober: dat was kerk, en kerk zijn wij samen. Geen hiërarchie, geen regels, maar liefde en geest. Dit was thuiskomen. Voor herhaling vatbaar.

Wij danken de IGD-groep voor de verrijkende middag samen zijn en doen op 15 oktober. Zeer fijn gezellig en oude bekenden ontmoet. Doet was ook het doel van deze dag. DUS volledig geslaagd.

*Het was een fijne dag. Ik heb kennis gemaakt met verschillende nieuwe dingen zoals het Taizé zingen. Dit zingen maakte diep van binnen dingen los. Dan het dansen en tekenen, het blijft fijn om iets te maken en verbazend hoe verschillend alle werkstukken zijn. Na de overvloedige lunch met lekker eten kwam het knutselen. Ook hiervan genoten en als afsluiting een samenzijn, samen bidden. Heel geslaagd, hoop op meer.
BEDANKT*

Wat voelt het goed om eindelijk eens met elkaar lekker vrijblijvend bezig te zijn en dan te voelen (en zingen, dat ook, Jacques,) waar hartelijkheid heerst en liefde, daar is Hij aanwezig !

Ik vond het een geweldig inspirerende dag en ik hoop dat jullie dit nog een keer willen doen. Het laat zien dat we allemaal bij elkaar horen en elkaar niet willen loslaten. Dat geeft hoop voor de toekomst.

Zoekend naar gezelschappen waar in vrijheid gesproken wordt over geloof heb ik ook gevonden in 'Samen zijn- samen doen' in Heerhugowaard, georganiseerd door de Dionysiusgroep. Met mensen van verschillende overtuigingen kan ik mijn eigen gedachte/mening kwijt en vang diverse meningen op, waar ik meteen- en straks in mijn visie een plaats ga geven. Concreet kan ik niet zijn, daarvoor heb ik teveel aanhoord en zelf kwijt gekund. Deze bijeenkomst zal zeker een vervolg voor mij hebben. Het activeert mij ook, met mensen buiten dergelijke

*samenkomsten over geloof te praten, zonder het bewuste
vingertje erbij.
Ik ben aan het genieten.*

*Een geweldig idee om zo'n dag te houden: Samen zijn, samen
doen!
Gefeliciteerd!
Verdiert navolging.*

DE ENGEL IN ONS

“Zal de mensenzoon bij zijn komst nog geloof op aarde vinden?”

Het gebeurt wel eens dat we, naar ons zeggen, ‘in de zevende hemel zijn.

Mensen vinden iets ook wel eens ‘goddelijk mooi’ of ‘oneindig goed’.

Van bepaalde dingen zijn we ‘heilig overtuigd’ en sommige zaken zijn ons ‘heilig’; we hebben zelfs heilige huisjes’.

Soms zijn we iemand ‘eeuwig dankbaar’ en noemen we die een ‘engel van een mens’

Zo drukken we onze gevoelens van groot geluk, diepe verwondering, onze vaste overtuiging en oprechte dankbaarheid uit.

We gebruiken er woorden voor, die we ontleen aan een wereld die ons te boven gaat.

De profeten namen hu uitspraken gewoonlijk ook niet voor eigen rekening; ze legden ze God in de mond.

In de Advent horen we het weer:

‘De volken smeden hun zwaarden tot ploegijzers, hun lansen tot sikkels om.

De panter huist naast het lam, de leeuw graast samen met het kalf’ – zegt God.

Zó heilig overtuigd waren ze van de komende vrede.

(Uit; “Roerom”, alternatief bisdomblad van Den Bosch, tekst: Peer Verhoeven)

PLAATSEN OM TE VIEREN EN GELOVIG SAMEN TE ZIJN

EKKLESIA WESTFRIESLAND

De Westfrieze Ekklesia werd in 2000 opgericht door een aantal personen uit verschillende kerken in Westfriesland. Vanuit oecumenische gezindheid wilden zij een plek creëren voor mensen die op zoek zijn naar inspirerende vormen van liturgie en bijbeluitleg.

De maandelijkse vieringen van de Westfrieze Ekklesia worden opgezet in samenwerking met voorgangers van de Amsterdamse studentenekklesia. Ze zijn geënt op het liedrepertoire en de prediking, zoals die daar de afgelopen decennia zijn gegroeid en met name door Huub Oosterhuis vormgegeven.

De vieringen zijn doordrenkt van een doordachte manier van omgaan met de traditie en de bijbelse verhalen, waarbij de Joodse Schrift als uitgangspunt van het christendom centraal staat. Schriftlezing, toespraak, gebeden en liederen zijn zorgvuldig op elkaar afgestemd. De vaste liturg is Karin Lansdaal.

In de vieringen wordt graag en veel gezongen. Het koor van de Westfrieze Ekklesia onder leiding van Luc Löwenthal speelt daarbij een voortrekkersrol. De prediking is in handen van voorgangers uit de Amsterdamse studentenekklesia en uit de Westfrieze regio.

De vieringen worden gehouden over het algemeen op de derde zondag van de maand in de Hervormde Kerk van Wognum, Raadhuisstraat 15. Aanvang 11.30 uur.

De volgende vieringen zijn:

18 december: Jakob en Esau

15 januari: Jozef en zijn broeders

19 februari: Israël in Egypte

19 Maart: Naam JHWH

Meer informatie: www.westfrieze-ekklesia.nl

OOSTERLAND WIERINGEN

De volgende vieringen in de serie "Op verhaal komen" zijn op:

18 december 2005: voorganger Letty Oosterhof.
Vlak voor kerst een ontroerend kerstverhaal, maar niet een "gewoon"kerstverhaal.

15 januari 2006 : voorganger Heleen Butijn.
De bron der wijzen. Het verhaal gaat over de wijzen uit het oosten ,maar vertelt hun verhaal op een heel andere manier.

19 februari 2006: voorganger Paul Sanders
De terugkeer (Godfried Bomans) Wijsheid van Godfried Bomans, verpakt in een geestige, lichte vertelling.

19 maart 2006: Voorganger Anne Nita Wagemaker
De kaars (Leo Tolstoj) Een paasverhaal waarin duisternis en kwaad het afleggen tegen hoop en goedheid.

De vieringen beginnen om 17.00 uur. Vanaf 16.30 wordt u ontvangen met koffie en thee

KOOGERKERK

Woensdag 24 december

Oecumenische kerstnachtdienst 24 december

Aanvang: 22.00 uur

olv. ds. Dirk C. Firet, m.m.v Collegium Vocale Camerata

olv Gerard Leegwater, organist: Jan A. Jong

Toegang alleen met toegangskaart.

Verkrijgbaar bij Dresspoint Woman Mode, Dorpsstraat 591, Noordscharwoude

De vieringen in het komend jaar zijn op **15 januari, 19 februari en 19 maart.**

LAATDIENSTEN

Deze worden gehouden in de Kapelkerk Laat 80 Alkmaar en beginnen om 12 uur

24 december 19.30: kerstvesper, een opmaat naar kerstmis.

8 januari – Woorden om te doen

Het allerbekendste stukje van de Bergrede, het Onze Vader, leert ons te bidden dat Gods wil op aarde wordt gedaan. Zo geeft de Nieuwe Bijbelvertaling het vroegere 'uw wil geschiede' weer. Minder afstandelijk en meer in overeenstemming met Jezus' bedoeling. Zijn woorden raken ons menselijk gedrag. Bouw niet op drijfzand, zoek de rotsgrond onder je geloof !

5 februari De Bergrede als innerlijke reis

De Bergrede, met nadruk op de Zaligsprekingen, wordt door Jezus verkondigd aan zijn volgelingen. Hebben deze woorden nu nog betekenis, of blijven het slechts historische woorden? Jezus legt in de Zaligsprekingen een aantal kwaliteiten voor, die zorgen dat degene die ze na leeft dicht bij Hem – stem der Waarheid – kan verblijven. Een innerlijke dimensie wil zich in ons openen.

5 maart 'Heb je vijanden lief'

In het partijprogramma van Jezus, zijn zogeheten Bergrede, geeft hij als uitleg bij je naaste liefhebben, dat dat ook voor je vijand geldt. Natuurlijk stuit ons dat tegen de borst. Het staat op gespannen voet met onze intuïtie van veilig willen zijn en ons recht op zelfverdediging. Hoe realistisch is een open hand, of de andere wang als antwoord op bedreiging door anderen ? Wie durft zich nog partijganger van Jezus te noemen?

OECUMENISCHE VREDESWERKGROEP **HEERHUGOWAARD**

Kerst - en vredesgroeten uit Broos (Roemenië)

Van de Evangelische Gemeente van Broos (Ro) hebben wij als Oecumenische Vredeswerkgroep de hartelijke wensen ontvangen voor een goede Adventstijd en een Gelukkig Kerstfeest. Wij willen deze Advents - en Kerstgroet graag met u delen.

En in het Kerstnummer van het Brooser kerkblad word daar nog verder uitdrukking aan gegeven met de tekst:

"Wij moeten de zegen en de vreugde van de Advents - en Kersttijd op ons in laten werken. Geen lijden en geen last der wereld zal verhinderen dat wij ons met een ontvankelijk hart voor de boodschap van advent openen en haar ons vertrouwen en onze liefde schenken. Tot aan Kerst steken we de adventskaarsen aan. Aanschouw het licht dat tot ons en voor ons in de wereld gekomen is. Licht van de eeuwige waarheid heeft de kracht om onze harten te reinigen en te ontsteken, opdat wij kinderen van het licht mogen worden"

ADVENTSVIERINGEN

Bij het ter perse gaan van deze nieuwsbrief zijn de drie geplande adventsvieringen geweest. De aanwezigen en de voorgangers hebben de vieringen als zinvol, stemmig en goed ervaren. Het was fijn om op deze manier samen te vieren. Ook het samen koffie en theedrinken na de viering was waardevol. Daarom was het teleurstellend, dat zo weinig mensen van de achterban van de IGD van deze gelegenheid gebruik hebben gemaakt. Graag horen we uw reacties, via post, e-mail of op de site.

COMPLIMENTE

Een profeet, zo zoit het spreekwoord,
wordt in oigen plaas niet eerd,
dat heb iederien deur de jare
in 't leven al wel leerd.

As een mens nou echt talent hep,
een gewône man of vrouw,
zegge wai op z'n hoogst 'rs
'Ja, die kén dat ienmaal nou '

Maar as er ientje is overleden
lees je, ja en dat is wel kras,
d'rect in alle rouwadvertenties
wat een beste vent of vrouw of dat wel was.

Hai of zoi kroigt allemaal complimente,
de waardering is bar grôôt,
maar de man of vrouw die dat verdiende,
hoort 't niet, die is dôôd ...

Deermee wil ik enkeld zegge,
want ik weet hoe of dat gaat,
hêêl wat goedbedoelde worde
die gebruike we té laat.

Dat geef ientje, die in dit leven,
hêêl wat goede dingen doet,
zomaar ok een keer een boogie,
want dat geeft weer nuwe moed.

't Leven is voor geenientje makkelijk
't is meestentoids een stroid
maar een simpel skouwerkloppie
doet wondere op z'n toid

Siem de Haan

BISSCHOPPENSYNODE EN NEOCATECHUMENAAT

Over de laatste bisschoppensynode in Rome sijpelen er steeds meer berichten door die bij de gelovigen toch wel de wenkbrauwen doen fronsen. Laten we er twee nader bekijken:

De roep om getrouwde priesters (de viri probati: oudere rijpe mannen die al jaren actief zijn in de kerk) is niet langer die van de eenzame in de woestijn, maar van honderden miljoenen katholieken uit Amerika, Afrika en Europa. Het is triest te constateren dat een kardinaal als Simonis pas op het einde van zijn carrière dit durft voor te stellen. Daar waar hij met zijn ervaring ziet dat kerken bij gebrek aan voldoende en geloofwaardige priesters leeglopen en de kerk buiten de zijlijn van het maatschappelijk leven dreigt te komen, neemt hij, hoewel erg laat, zijn verantwoordelijkheid als kerkelijk leider van alle Nederlandse katholieken.

Het antwoord van de synode o.l.v. de nieuwe paus, gezien zijn voormalige functie, is voorspelbaar en teleurstellend voor miljoenen katholieken, die zich moeten behelpen met priesters die in tijdnood als “strangers in the night” af en toe langs komen. Veel van hen worden noodgedwongen tot “sacramentboeren” en “regelneven”. Vergeef het ons, maar als dit woord steeds meer een feitelijk nauwkeurige omschrijving van de werkelijkheid wordt, kun je het nauwelijks nog een scheldwoord noemen.

Voor veel parochiebesturen in het bisdom Haarlem moet voorstel 32 over het vieren van de Eucharistie in kleiner verband een eye-opener zijn: **“It states that groups as the Neocatechumenal Way: must serve to unify the parish community, not to divide it, and that as much as possible they must preserve the unity of the family.”**

Vrij vertaald: “de synode verklaart, dat geloofsbewegingen als het Neocatechumenaat dienstbaar moeten zijn aan de eenheid van de parochiegemeenschap, daar geen verdeling zaaien, en zo veel als mogelijk is de eenheid van de katholieke familie moeten bewaren.”

Met het geloof van de katholieken in Noord-Holland zit het wel goed. Dat ieder daar zijn eigen benadering voor kiest, is de aard

van de Noord-Hollander. Het vertrouwen in de verantwoordelijke kerkelijke leiders heeft een gevoelige knauw gekregen door o.a. het aanstellingsbeleid vanuit Rome, Utrecht en Haarlem. Er zal heel veel gevraagd worden aan wijsheid, pastoraal vermogen en religieuze realiteitszin om dat te herstellen.

Gezien het bovenvermelde over de synode zullen de komende jaren onderstaande problemen een belangrijke rol spelen in het bisdom Haarlem en om een duidelijk antwoord vragen

- In hoeverre is de bisschop met handen en voeten gebonden aan de priesters van het Neocatechumenaat, die gezien hun internationale culturele achtergrond vrij makkelijk en broodnodig in andere landen aangesteld kunnen worden. Kan hij de samenwerking eenzijdig verbreken of is het vermoeden van een dubbele agenda in dit opzicht terecht?
- Hoe denkt de bisschop het tekort aan priesters zonder het Neocatechumenaat op te lossen als de getrouwde priester geen oplossing mag zijn. Wat is zijn persoonlijke mening hierover zonder zich te verschuilen achter de synodeuitspraak over getrouwde priesters, die theologisch gezien erg zwak staat.
- Hoe wil de bisschop, met voorstel 32 en de synode in het geheugen, de ongerustheid wegnemen over het nieuwe pastorale plan om parochies en dekenaten te herindelen, daar waar activiteiten van het Neocatechumenaat via hun verantwoordelijke priesterpastoors nu al gepaard gaan met zoveel onrust in betreffende geloofsgemeenschappen.

De IGD is altijd bereid hulp te bieden bij advies of vragen over het Neocatechumenaat.

Het spreekt vanzelf dat de IGD de ontwikkelingen op dit gebied nauwlettend en kritisch zal volgen en o.a. via de website en nieuwsbrieven lezers op de hoogte zal houden. Met dank aan de vele betrokken gelovigen die aan de IGD informatie en ervaringen doorgeven, waar natuurlijk met passende zorg en vertrouwelijkheid mee wordt omgegaan.

AVONDEN IN HET NIEUWE JAAR

Nieuwe-tijdsdenken

- 26 januari: De Da Vinci Code: Aart Mak
23 februari: Dicht bij de bron om zelf bron te zijn:
Alfons Kroese o.c.d.
23 maart: “Het numineuze”.
De ervaring van het onuitsprekelijke totaal
anders: Tjeu van den Berk

STILTE

*Zoveel luid krakeel
zoveel loos kabaal.
Niets zo sprekend
als diepe stilte
voor wie die verduren kan.
Zoveel doen
zoveel nagejaagd.
Niets zo rendabel
als volkomen rust
voor wie die uitstaan kan.*

*Zoveel voorraad
zoveel kasten vol.
Niets zo weldadig
als leegte
voor wie die van binnenuit vullen kan.*

(Uit; “Roerom”, alternatief bisdomblad van Den Bosch, tekst: Peer Verhoeven)

FINANCIËN

De Stichting Initiatief Groep Dionysius (Stichting I.G.D.) heeft geen lidmaten zoals een regulier kerkgenootschap en is voor gemaakte onkosten voor een groot deel op uw gaven aangewezen, dus

Het bankrekeningnummer is 38.69.69.965 t.n.v. Stichting I.G.D. te Heerhugowaard.

E-MAIL EN WEBSITE

Wenst u de nieuwsbrief vanaf de volgende editie via de e-mail te ontvangen, stuur dan een e-mail naar.

dionysiusgroep@quicknet.nl ovv. Nieuwsbrief IGD per mail.

U wordt dan opgenomen in ons mail bestand.

U kunt zelf aangeven of u de nieuwsbrief via de e-mail en via de post wilt blijven ontvangen.

Of alleen via de e-mail kan natuurlijk ook.

Wij kunnen u ook snel op de hoogte houden van de laatste ontwikkelingen.

De nieuwsbrief staat verder altijd op onze site in pdf format.

De website van de IGD: www.dionysiusgroep.nl

Bezoek eens ons Gastenboek en plaats uw eigen verhaal op onze site.

COLOFON

Aan deze twaalfde nieuwsbrief werd meegewerkt door Sjaak Stegers, Peter Werkhoven, Theo Veldman, Annemiek Luken en Peter Appel. Verder kregen wij informatie van de Koogerkerk, Laaddiensten, Vredeswerkgroep en anderen.

Wij danken onze trouwe bezorgers voor het steeds weer rondbrengen van de IGD-nieuwsbrief.

